

Rättsfallssamlingen

Mål T-159/15

**Puma SE
mot
Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet**

”EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke föreställande ett kattdjur på språng — Äldre internationella figurmärken föreställande ett kattdjur på språng — Relativt registreringshinder — God förvaltning — Bevis för att de äldre varumärkena är kända — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009”

Sammanfattning – Tribunalens dom (sjunde avdelningen) av den 9 september 2016

1. *EU-varumärke — Överklagande — Talan vid unionsdomstolen — Tribunalens behörighet — Prövning av lagenligheten av överklagandenämndernas beslut — Omprövning av de faktiska omständigheterna mot bakgrund av bevis som inte lagts fram tidigare under förfarandet vid immaterialrättsmyndigheten — Omfattas inte*

(Rådets förordning nr 207/2009, artikel 65)

2. *EU-varumärke — Immaterialrättsmyndighetens beslut — Principen om likabehandling — Principen om god förvaltning — Immaterialrättsmyndighetens tidigare beslutspraxis — Legalitetsprincipen — En strikt och fullständig bedömning måste göras i varje konkret fall*
3. *EU-varumärke — Definition och förvärv av EU-varumärke — Relativa registreringshinder — Invändning från innehavaren av ett identiskt eller liknande äldre känt varumärke — Skyddet för det äldre kända varumärket omfattar även varor eller tjänster av annat slag — Villkor — Huruvida varumärket är känt i medlemsstaten eller i unionen — Beslut genom vilket immaterialrättsmyndighetens tidigare beslutspraxis beträffande det äldre varumärkets renommé tillbakavisas — Motiveringsskyldighet*

(Rådets förordning nr 207/2009, artiklarna 8.5 och 75 första meningen; kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, regel 50.1 tredje stycket)

4. *EU-varumärke — Överklagande — Överklagande av ett beslut som fattats av invändningsenheten vid immaterialrättsmyndigheten — Överklagandenämndens prövning — Räckvidd — Omständigheter och bevisning till stöd för invändningen har inte åberopats i rätt tid — Beaktande — Överklagandenämndens utrymme för skönsmässig bedömning*

(Rådets förordning nr 207/2009, artikel 76.2; kommissionens förordning nr 2868/95, artikel 1, regel 50.1 tredje stycket)

5. *EU-varumärke — Definition och förvärv av EU-varumärke — Relativa registreringshinder — Invändning från innehavaren av ett identiskt eller liknande äldre känt varumärke — Skyddet för det äldre kända varumärket omfattar även varor eller tjänster av annat slag — Villkor — Samband mellan varumärkena — Bedömningskriterier*

(Rådets förordning nr 207/2009, artikel 8.5)

1. Se domen.

(se punkt 14)

2. Se domen.

(se punkt 20)

3. Vid behandlingen av en ansökan om registrering som EU-varumärke ska Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, med hänsyn till principerna om likabehandling och god förvaltning, beakta de beslut som redan fattats i fråga om liknande ansökningar och ägna särskild uppmärksamhet åt frågan huruvida det finns anledning att besluta på samma sätt. Med hänsyn till motiveringsskyldigheten har överklagandenämnden inte rätt att avvika från myndighetens beslutspraxis utan att på något sätt förklara varför den anser att det i dessa tidigare beslut fastställda sakförhållandet att de äldre varumärkena var kända inte, eller inte längre, är relevant. Konstaterandet att de äldre varumärkena är kända är ett konstaterande av ett faktiskt förhållande som inte är avhängigt av det sökta varumärket.

Mot bakgrund av att immaterialrättsmyndighetens tidigare beslut som åberopats av klaganden inte innehöll den bevisning för att de äldre varumärkena var kända som hade getts in i dessa tidigare förfaranden borde överklagandenämnden, enlighet med principen om god förvaltning, således ha utnyttjat sin möjlighet enligt regel 50.1 tredje stycket i förordning nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning nr 40/94 om EU-varumärke att anmoda klaganden att antingen ge in kompletterande bevis till styrkande av att de äldre varumärkena var kända – om så enbart för att vederlägga dem – eller ha förklarat varför den anser de slutsatser som den hade dragit i tidigare beslut i frågan huruvida äldre varumärken var kända borde frångås.

(se punkterna 20, 33–35 och 37)

4. Se domen.

(se punkt 36)

5. Se domen.

(se punkterna 41 och 42)